

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 1178

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 4 decembrie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 411 din 18 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (3) și (5) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	2-3
Decizia nr. 691 din 6 octombrie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. b) și ale art. 5 alin. (1) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, precum și ale art. 130 alin. (2) din Codul de procedură civilă	4-6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
335/4.225/2.078/1.730. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, al ministrului lucrărilor publice, dezvoltării și administrației, al ministrului sănătății și al ministrului muncii și protecției sociale pentru aprobarea Regulamentului privind desfășurarea activității piețelor agroalimentare, inclusiv a piețelor volante, pe perioada stării de alertă instituite pe teritoriul României, cu stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19	7-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 411**

din 18 iunie 2020

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (3) și (5)
din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (3) și (5) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de către instanța de judecată, din oficiu, în Dosarul nr. 50.740/299/2016* al Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.399D/2017.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 9 iunie 2020, cu participarea reprezentantului Ministerului Public procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriaz și în prezența reprezentatului autoarei excepției de neconstituționalitate, curator desemnat — avocat Vaida-Munteanu Dana, și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, în temeiul dispozițiilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea a dispus amânarea pronunțării pentru data de 11 iunie 2020, apoi, în temeiul art. 58 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 47/1992, pentru data de 18 iunie 2020, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 28 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 50.740/299/2016*, **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (3) și (5) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de către instanța de judecată, din oficiu, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri prin care Direcția generală de impozite și taxe locale a Sectorului 1 București solicită înlocuirea sancțiunii amenzii contravenționale, aplicate printr-un număr de 422 de procese-verbale de constatare și sancționare a unor contravenții, cu sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității.

4. **În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile criticate sunt neconstituționale, deoarece reglementează o procedură judiciară care presupune aplicarea/inlocuirea de către instanță a unei sancțiuni, respectiv obligarea contravenientului la prestarea unei activități în folosul comunității, care nu are o finalitate efectivă prin măsura executării silite, ci este lăsată în integralitate la latitudinea celui care a săvârșit fapta contravențională. Se menționează că singura sancțiune reglementată de lege pentru neîndeplinirea obligațiilor pe care le are acesta în legătură cu prestarea unei**

activități în folosul comunității este cea prevăzută de art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 55/2002 privind regimul juridic al sancțiunii prestării unei activități în folosul comunității, respectiv înlocuirea prestării unei activități în folosul comunității cu amendă, și care asigură executarea efectivă a acestei sancțiuni numai atunci când aceasta este stabilită alternativ cu sancțiunea amenzii și este aplicată direct prin procesul-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții. Or, în situația specială reglementată de art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, sancționarea pecuniară a contravenientului pentru neîndeplinirea obligației este exclusă, prin ipoteză, întrucât înlocuirea sancțiunii amenzii cu sancțiunea obligării la prestarea unei activități în folosul comunității este condiționată de imposibilitatea executării silite a obligației bănești inițiale de plată a amenzii. Dacă instanța ar proceda la aplicarea unei noi amenzi, s-ar ajunge într-un cerc vicios, în care organele fiscale solicită înlocuirea amenzii contravenționale cu prestarea unor activități în folosul comunității și, ulterior, s-ar ajunge la situația anterioară, deși contravenientul nu are bunuri sau venituri urmăribile. Astfel, amenda prevăzută de art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 55/2002 nu este aplicabilă în situația în care obligarea contravenientului la prestarea unei activități în folosul comunității ar fi dispusă în temeiul art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 tocmai ca urmare a imposibilității executării sancțiunii amenzii.

5. Totodată, se arată că în situația particulară din cauza aflată pe rolul instanței de judecată debitorul obligației de plată a amenzilor contravenționale nu numai că nu are bunuri sau venituri urmăribile, dar nici domiciliul său nu este cunoscut, astfel încât eventuala obligație de prestare a unei activități în folosul comunității nu poate fi adusă la cunoștința efectivă a acestuia.

6. Prin urmare, se apreciază că toate aceste aspecte conduc la încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5), ale art. 21 alin. (3) și ale art. 124, deoarece legea nu conține sancțiuni eficiente și măsuri corespunzătoare astfel încât să fie dusă la îndeplinire o hotărâre judecătorească prin executare silită.

7. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

9. **Avocatul Poporului** consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece critica vizează modul de executare a sancțiunilor.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de

judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 9 alin. (3) și (5) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, care au următorul cuprins: „(3) În cazul în care contravenientul persoană fizică nu a achitat amenda în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a sancțiunii și nu există posibilitatea executării silit, organul de specialitate al unității administrativ-teritoriale prevăzut la art. 39 alin. (2) lit. a) în a cărui rază teritorială domiciliază contravenientul va sesiza instanța judecătorească în a cărei circumscripție domiciliază acesta, în vederea înlocuirii amenzii cu sancțiunea obligării contravenientului la prestarea unei activități în folosul comunității, ținându-se seama de partea din amendă care a fost achitată. [...]”

(5) În cazul în care contravenientul nu achită amenda în termenul prevăzut la alin. (4), instanța procedează la înlocuirea amenzii cu sancțiunea obligării la prestarea unei activități în folosul comunității.”

13. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) cu privire la statul de drept și la obligativitatea respectării Constituției și a legilor, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 124 referitor la înfăptuirea justiției.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin motivarea acesteia se invocă faptul că prevederile criticate, în coroborare cu alte norme speciale, respectiv Ordonanța Guvernului nr. 55/2002 privind regimul juridic al sancțiunii prestării unei activități în folosul comunității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 642 din 30 august 2002, sunt lipsite de efectivitate, deoarece lasă, în integralitate, la latitudinea părții obligate ducerea la îndeplinire a acestor hotărâri, neexistând posibilitatea de executare silită. Așadar, se susține lipsa reglementărilor unor aspecte ce vizează modul de executare a sancțiunilor stabilite în baza Ordonanței nr. 2/2001.

15. În materie contravențională, Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 reprezintă legea generală, astfel că dispozițiile sale sunt aplicabile tuturor contravențiilor, indiferent dacă acestea

sunt reglementate prin legi, prin ordonanțe sau hotărâri ale Guvernului ori prin acte ale autorităților administrației publice locale sau județene, conform competențelor stabilite prin art. 2 al acestui act normativ.

16. În acest context, Curtea observă că, soluționând un recurs în interesul legii, Înalta Curte de Casație și Justiție — Secțiile Unite, prin Decizia nr. 7 din 20 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 126 din 18 februarie 2011, a stabilit admisibilitatea cererilor de înlocuire a sancțiunii amenzii cu sancțiunea obligării contravenientului la prestarea unei activități în folosul comunității indiferent dacă contravențiile săvârșite sunt prevăzute și sancționate prin legi, ordonanțe ale Guvernului sau alte acte cu caracter normativ și chiar dacă actul care stabilește și sancționează contravențiile nu prevede, alternativ cu sancțiunea amenzii, sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității.

17. Astfel, prin art. 9 alin. (3)—(5) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 este reglementată o ipoteză juridică ce vizează situația contravenientului care a fost sancționat cu amendă și pe care însă nu a achitat-o, dar nici nu poate fi executat silit. Or, pentru o astfel de situație, considerând că starea de insolvabilitate a contravenientului nu trebuie să conducă la lipsirea de eficiență a sancțiunii aplicate, legiuitorul a instituit modalitatea alternativă de executare a sancțiunii amenzii, respectiv posibilitatea înlocuirii acesteia cu obligația de prestare a unei activități în folosul comunității.

18. Raportat la prezenta cauză, Curtea reține că instanța de judecată, prin excepția de neconstituționalitate ridicată, din oficiu, critică lipsa reglementărilor unor aspecte ce vizează modul de executare a sancțiunilor stabilite în baza Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, în coroborare cu alte acte normative, în speță fiind vorba de Ordonanța Guvernului nr. 55/2002.

19. Față de această împrejurare, având în vedere faptul că motivarea excepției de neconstituționalitate vizează aspecte ce țin de eventuale omisiuni legislative sesizate în contextul procesului de interpretare și aplicare a normelor criticate, prin raportare la dispoziții legale cuprinse în legi distincte și aflate într-o conexiune relativă, excepția de neconstituționalitate urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, deoarece, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”, iar în virtutea art. 61 din Constituție, Parlamentul este autoritatea legiuitoare.

20. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (3) și (5) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de către instanța de judecată, din oficiu, în Dosarul nr. 50.740/299/2016* al Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 18 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 691

din 6 octombrie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. b) și ale art. 5 alin. (1) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, precum și ale art. 130 alin. (2) din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. b) și ale art. 5 alin. (1) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, precum și ale art. 130 alin. (2) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Alexandru Maghiar în Dosarul nr. 592/35/2017 al Tribunalului Bihor — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 881D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autorul excepției a depus la dosar concluzii scrise, la care a anexat înscrisuri, prin care formulează critici de neconstituționalitate noi referitoare la Legea nr. 544/2001, în ansamblul său, și la dispozițiile art. 130 alin. (2) din Codul de procedură civilă, în raport cu art. 124 alin. (1) din Constituție.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. b) și ale art. 5 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, întrucât aceasta nu este motivată. Cu privire la dispozițiile art. 130 alin. (2) din Codul de procedură civilă, pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere jurisprudența instanței de contencios constituțional în materie, concretizată prin Decizia nr. 713 din 6 decembrie 2016.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 24 mai 2018, pronunțată în Dosarul nr. 592/35/2017, **Tribunalul Bihor — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. b) și ale art. 5 alin. (1) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, precum și ale art. 130 alin. (2) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de Alexandru Maghiar într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații în anulare formulate împotriva unei hotărâri judecătorești.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, cu privire la art. 2 lit. b) și art. 5 alin. (1) din Legea nr. 544/2001

privind liberul acces la informațiile de interes public, autorul afirmă că aceste dispoziții contravin prevederilor constituționale ale art. 31 alin. (1) și (2) privind dreptul la informație și ale art. 51 alin. (4) referitor la dreptul de petiționare.

7. Referitor la dispozițiile art. 130 alin. (2) din Codul de procedură civilă se susține, în esență, că, limitarea invocării la primul termen de judecată a excepției necompetenței materiale a instanței încalcă principiul securității raporturilor juridice, întrucât prin expresia «*ori de către judecător*», judecătorul este obligat să-i garanteze persoanei vătămate de către o autoritate publică dreptul la un proces echitabil.

8. **Tribunalul Bihor — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal** nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate, rezumându-se la analiza condițiilor de admisibilitate a acesteia.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 2 lit. b) și art. 5 alin. (1) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 23 octombrie 2001, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele ale art. 130 alin. (2) din Codul de procedură civilă, potrivit cărora:

— Art. 2 din Legea nr. 544/2001: „*În sensul prezentei legi: [...]*

b) prin informație de interes public se înțelege orice informație care privește activitățile sau rezultă din activitățile unei autorități publice sau instituții publice, indiferent de suportul ori de forma sau de modul de exprimare a informației;

— Art. 5 alin. (1) din Legea nr. 544/2001: „*Fiecare autoritate sau instituție publică are obligația să comunice din oficiu următoarele informații de interes public:*

a) actele normative care reglementează organizarea și funcționarea autorității sau instituției publice;

b) structura organizatorică, atribuțiile departamentelor, programul de funcționare, programul de audiențe al autorității sau instituției publice;

c) numele și prenumele persoanelor din conducerea autorității sau a instituției publice și ale funcționarului responsabil cu difuzarea informațiilor publice;

d) coordonatele de contact ale autorității sau instituției publice, respectiv: denumirea, sediul, numerele de telefon, fax, adresa de e-mail și adresa paginii de internet;

e) sursele financiare, bugetul și bilanțul contabil;

f) programele și strategiile proprii;

g) lista cuprinzând documentele de interes public;

h) lista cuprinzând categoriile de documente produse și/sau gestionate, potrivit legii;

i) modalitățile de contestare a deciziei autorității sau a instituției publice în situația în care persoana se consideră vătămată în privința dreptului de acces la informațiile de interes public solicitate.”;

— Art. 130 alin. (2) din Codul de procedură civilă: „Necompetența materială și teritorială de ordine publică trebuie invocată de părți ori de către judecător la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate în fața primei instanțe.”

13. Curtea reține că ulterior sesizării sale, prin art. 1 pct. 16 din Legea nr. 310/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, dispozițiile art. 130 alin. (2) din Codul de procedură civilă au fost modificate în sensul că „Necompetența materială și teritorială de ordine publică trebuie invocată de părți ori de către judecător la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate în fața primei instanțe și pot pune concluzii.” Însă, având în vedere Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care Curtea a statuat că sintagma „*in vigoare*” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, Curtea reține ca obiect al excepției art. 130 alin. (2) din Codul de procedură civilă, în redactarea anterioară modificării aduse prin Legea nr. 310/2018.

14. În opinia autorului excepției, dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) privind statul român, ale art. 31 alin. (1) și (2) privind dreptul la informație și ale art. 51 alin. (4) referitor la dreptul de petiționare.

15. În prealabil, referitor la cererea de modificare și completare a excepției de neconstituționalitate depusă de către autor, Curtea reține că aceasta nu poate fi primită. Potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești (...)”, iar potrivit alin. (4) al aceluiași articol „Sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți”. Cadrul procesual specific excepției de neconstituționalitate este, așadar, cel fixat prin încheierea de sesizare a Curții Constituționale, iar motivarea scrisă formulată de autor nu poate fi completată în fața Curții Constituționale cu elemente noi, ce nu au fost puse în discuția părților în fața instanței de judecată. Obiectul excepției de neconstituționalitate nu poate fi altul decât cel stabilit prin respectiva încheiere fără ca acesta să poată fi ulterior modificat de vreuna dintre părți. Prin urmare, nu poate fi primită cererea prin care se modifică și se completează excepția de neconstituționalitate formulată direct în fața Curții Constituționale, după sesizarea acesteia prin încheiere (a se vedea în același sens, de exemplu, Decizia nr. 47 din 13 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 112 din 25 februarie 2009, Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, Decizia nr. 1.054 din 11 decembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 68 din 31 ianuarie 2013, paragraful I, și Decizia nr. 151 din 27 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 608 din 16 iulie 2018, paragraful 24). Așa fiind, în prezenta cauză, Curtea se va pronunța asupra excepției de neconstituționalitate, astfel cum aceasta a fost formulată în fața instanței de judecată.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. b) și ale art. 5 alin. (1) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, Curtea reține că, în jurisprudența sa, exemplu fiind Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, a stabilit că excepția de neconstituționalitate cuprinde trei elemente: textul contestat din punct de vedere al constituționalității, textul de referință pretins încălcat, precum și motivarea de către autorul excepției a relației de contrarietate existente între cele două texte, cu alte cuvinte, motivarea neconstituționalității textului legal criticat. Curtea a reținut că excepția este inadmisibilă în situația în care nu cuprinde motivarea ca element al său, iar din textul constituțional invocat nu se poate desluși în mod rezonabil vreo critică de neconstituționalitate, fie datorită generalității sale, fie datorită lipsei rezonabile de legătură cu textul criticat. În acest sens, Curtea Constituțională a reținut că simpla enumerare a unor dispoziții constituționale sau convenționale nu poate fi considerată o veritabilă critică de neconstituționalitate, în sensul constituțional al termenului. Dacă ar proceda la examinarea excepției de neconstituționalitate „motivate” într-o asemenea manieră eliptică, instanța de control constituțional s-ar substitui autorului acesteia în formularea unor critici de neconstituționalitate, ceea ce ar echivala cu un control efectuat din oficiu, aspect ce excedează competenței Curții Constituționale.

17. De asemenea, prin Decizia nr. 143 din 25 februarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 164 din 15 martie 2010, Curtea a stabilit, cu valoare de principiu, că o excepție este inadmisibilă în cazul în care autorul acesteia „se mărginește numai la a invoca în susținerea acesteia o prevedere constituțională, precum și o afirmație cu caracter absolut generic”.

18. Prin urmare, având în vedere că în cauza de față autorul excepției nu argumentează pretinsa contrarietate a dispozițiilor art. 2 lit. b) și ale art. 5 alin. (1) din Legea nr. 544/2001 cu prevederile constituționale invocate, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate nu este motivată, fiind încălcate prevederile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate”, astfel că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. b) și ale art. 5 alin. (1) din Legea nr. 544/2001 este inadmisibilă.

19. Cu privire la art. 130 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea reține că aceste dispoziții prevăd că necompetența materială și teritorială de ordine publică trebuie invocată de părți ori de către judecător la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate în fața primei instanțe.

20. Curtea reține că, potrivit art. 129 alin. (2) din Codul de procedură civilă, „Necompetența este de ordine publică: 1. În cazul încălcării competenței generale, când procesul nu este de competența instanțelor judecătorești; 2. În cazul încălcării competenței materiale, când procesul este de competența unei instanțe de alt grad sau de competența unei alte secții sau altui complet specializat; 3. În cazul încălcării competenței teritoriale exclusive, când procesul este de competența unei alte instanțe de același grad și părțile nu o pot înlătura.” În toate celelalte cazuri, necompetența este de ordine privată [art. 129 alin. (3) din Codul de procedură civilă].

21. Condițiile invocării excepției de necompetență sunt reglementate de art. 130 din Codul de procedură civilă. Cât privește necompetența de ordine publică, textul legal menționat stabilește condiții diferite de invocare, în funcție de motivul de necompetență de ordine publică. Astfel, potrivit alin. (1) al art. 130 din Codul de procedură civilă, dacă este vorba despre necompetența generală a instanțelor judecătorești, aceasta poate fi invocată de părți ori de către judecător în orice stare a pricinii. Dacă este vorba despre necompetența materială și teritorială de ordine publică, potrivit art. 130 alin. (2) din Codul de procedură civilă, aceasta trebuie invocată de părți ori de către judecător la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate în fața primei instanțe.

22. În prezenta cauză, autorul excepției critică limitarea invocării la primul termen de judecată a excepției necompetenței materiale a instanței, apreciind că încalcă principiul securității raporturilor juridice, întrucât, prin expresia «*ori de către judecător*», judecătorul este obligat să-i garanteze persoanei vătămate de către o autoritate publică dreptul la un proces echitabil.

23. Contrar acestor susțineri, prin Decizia nr. 713 din 6 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 73 din 27 ianuarie 2017, Curtea a reținut că „prevederile criticate constituie o aplicare a art. 126 alin. (2) din Constituție, care îndrituiește legiuitorul să stabilească prin lege competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată. În virtutea acestor prevederi, legiuitorul poate institui reguli speciale de procedură, ca modalități de exercitare a drepturilor procedurale, fapt ce nu constituie o ingerință a puterii legiuitoare în activitatea judecătorească (a se vedea în Decizia nr. 100 din 1 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 din 7 aprilie 2011). Curtea Constituțională a statuat în acest sens că, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul are libertatea de a stabili competența instanțelor de judecată și normele de procedură judiciară, cu condiția implicită de a nu contraveni altor norme și principii constituționale (a se vedea Decizia nr. 436 din 26 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.263 din 28 decembrie 2004). Or, în cauză, nu s-a relevat nicio normă

sau principiu ce ar fi încălcat prin stabilirea condițiilor de invocare a necompetenței de ordine publică. Este vorba strict despre o opțiune a legiuitorului, menită, astfel cum doctrina a subliniat, să responsabilizeze atât judecătorul, cât și părțile, în sensul că aceștia sunt obligați să-și pună problema competenței de la începutul procesului, nu să ignore acest aspect și să intre în cercetarea fondului, iar la orice moment ulterior (întrucât, în vechea reglementare, necompetența de ordine publică se putea invoca oricând), să „descopere” necompetența și să invoce excepția corespunzătoare. Art. 130 alin. (2) din Codul de procedură civilă impune, așadar, ca atât instanța, cât și părțile, să examineze întâi respectarea regulilor de competență, precum și a aspectelor necesare pentru determinarea instanței de fond competente, iar apoi fondul pretențiilor și apărărilor formulate în cauză. În acest sens, art. 131 din Codul de procedură civilă obligă instanța să-și verifice competența la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate.”

24. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

25. Distinct de cele menționate, cât privește invocarea principiului securității raporturilor juridice, Curtea constată că, în jurisprudența sa, a statuat că, deși nu este în mod expres consacrat în Constituție, acesta se deduce din prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) conform cărora România este stat de drept, democratic și social și constituie o dimensiune fundamentală a statului de drept, iar trăsătura esențială a statului de drept o constituie, potrivit art. 1 alin. (5), supremația Constituției și obligativitatea respectării legii (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 19 februarie 2014). În acest context, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate, stabilind condițiile în care poate fi invocată necompetența materială și teritorială de ordine publică, respectă exigențele constituționale menționate, conduc la accelerarea judecării și permit estimarea duratei procesului și respectarea unui termen optim și previzibil al judecării.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. b) și ale art. 5 alin. (1) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, excepție ridicată de Alexandru Maghiar în Dosarul nr. 592/35/2017 al Tribunalului Bihor — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 130 alin. (2) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate. Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Bihor — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 6 octombrie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII
ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
Nr. 335
din 4 decembrie 2020

MINISTERUL LUCRĂRILOR
PUBLICE, DEZVOLTĂRII
ȘI ADMINISTRAȚIEI
Nr. 4.225
din 4 decembrie 2020

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 2.078
din 4 decembrie 2020

MINISTERUL MUNCII
ȘI PROTECȚIEI SOCIALE
Nr. 1.730
din 4 decembrie 2020

ORDIN

pentru aprobarea Regulamentului privind desfășurarea activității piețelor agroalimentare, inclusiv a piețelor volante, pe perioada stării de alertă instituite pe teritoriul României, cu stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19

Văzând Referatul de aprobare al DGAMM UPSP NT 13.276 din 4.12.2020, în temeiul:

— art. 12 alin. (2) din anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 967/2020 privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 14 noiembrie 2020, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 1 alin. (1) și art. 3 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare;

— art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigridină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 4 alin. (1) pct. 54 și art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 12 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 477/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației;

— art. 15 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 81/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Protecției Sociale,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale, ministrul lucrărilor publice, dezvoltării și administrației, ministrul sănătății și ministrul muncii și protecției sociale emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul privind desfășurarea activității piețelor agroalimentare, inclusiv a piețelor volante, pe perioada stării de alertă instituite pe teritoriul României, cu stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentele dispoziții se aplică fără a aduce atingere altor prevederi specifice aplicabile activităților de comercializare a produselor agroalimentare, de protecție a consumatorului, precum

și regulamentelor de organizare și funcționare a piețelor agroalimentare aprobate de autoritățile administrației publice locale.

Art. 3. — Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației, Ministerul Sănătății și Ministerul Muncii și Protecției Sociale duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin, conform competențelor.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare de la data publicării.

p. Ministrul agriculturii
și dezvoltării rurale,
Aurel Simion,
secretar de stat

Ministrul lucrărilor publice,
dezvoltării și administrației,
Ion Ștefan

Ministrul sănătății,
Nelu Tătaru

Ministrul muncii
și protecției sociale,
Victoria Violeta Alexandru

ANEXĂ

REGULAMENT

privind desfășurarea activității piețelor agroalimentare, inclusiv a piețelor volante, pe perioada stării de alertă instituite pe teritoriul României, cu stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19

Art. 1. — (1) Prin prezentul regulament se stabilesc regulile generale de desfășurare a activității piețelor agroalimentare, inclusiv a piețelor volante, pe perioada stării de alertă instituite

pe teritoriul României, precum și măsurile care trebuie respectate de către toți utilizatorii structurilor de vânzare destinate comercializării legumelor, fructelor, laptei și

produselor lactate, cărnii și produselor din carne, ouălor, mierii și produselor apicole, produselor conservate, peștelui, florilor, inclusiv artificiale, și a articolelor pentru acestea, semințelor, cerealelor, păsărilor și animalelor mici, inclusiv a articolelor pentru acestea, precum și a unor articole de uz gospodăresc, realizate de mica industrie sau de micii meșteșugari, precum și a unor articole nealimentare de cerere curentă.

(2) Utilizatorii sunt:

a) orice persoană juridică care desfășoară activitate de comercializare cu amănuntul a produselor;

b) asociațiile familiale, precum și persoanele fizice autorizate, inclusiv meșteșugarii;

c) producătorii/procesatorii din sectorul agroalimentar individuali și asociațiile acestora, care își comercializează propriile produse agricole și alimentare;

d) persoanele fizice care își vând ocazional bunurile proprii în piețe organizate în acest scop;

e) consumatorii.

Art. 2. — Pentru buna desfășurare a activității piețelor agroalimentare, inclusiv a piețelor volante, pe perioada stării de alertă instituite pe teritoriul României, se vor respecta următoarele măsuri în vederea prevenirii și combaterii efectelor pandemiei de COVID-19:

a) afișarea regulilor de acces, de protecție individuală, de distanțare fizică și de igienă în locuri vizibile în piața agroalimentară/piața volantă;

b) accesul în piețele agroalimentare, inclusiv în piețele volante, se face cu respectarea de către utilizatori a distanțării de minimum 2 m. Se vor monta marcaje pe pardoseli;

c) limitarea accesului consumatorilor astfel încât să fie asigurată o distanță de minimum 2 m între oricare două persoane, dar fără a depăși 50% din capacitatea maximă a pieței;

d) stabilirea unor fluxuri de vizitare unidirecționale pentru facilitarea menținerii distanței fizice. Traseele pentru circulația în interiorul pieței vor fi separate: unul dedicat intrării și unul dedicat ieșirii, astfel încât să se evite aglomerația, precum și intersectarea consumatorilor. Vor fi marcate sensuri de circulație;

e) ușile de acces se vor bloca în poziția deschis, dacă ușile nu sunt automate;

f) accesul utilizatorilor va fi permis numai în condițiile purtării măștii (medicală/nonmedicală) pe toată durata vizitei în piață. Pentru a oferi o protecție eficientă, masca trebuie să acopere gura și nasul;

g) utilizatorii își vor dezinfecta mâinile cu dezinfectant avizat pe bază de alcool care va fi pus la dispoziție la intrarea în piața agroalimentară/piața volantă. Totodată vor fi amplasate și semnalizate recipientele unde se vor arunca măștile și mănușile folosite;

h) la intrarea în piața agroalimentară/piața volantă se va efectua un triaj observațional și nu se va permite accesul persoanelor care prezintă simptome de infecție respiratorie (tuse, strănut, rinoree);

i) dezinfecția zilnică și ori de câte ori e nevoie a suprafețelor cu produse dezinfectante avizate de către Ministerul Sănătății;

j) dezinfectarea obligatorie a mâinilor, pentru toate persoanele care intră în piața agroalimentară/piața volantă;

k) utilizatorii care comercializează produse agroalimentare cu care intră în contact direct, precum mezelurile, brânzeturile vrac sau salatele, este obligatoriu să poarte mănuși și mască de protecție;

l) produsele agroalimentare vor fi expuse la vânzare, cu asigurarea protecției igienico-sanitare, cu folii din plastic a căror utilizare în scop alimentar să fie avizată;

m) standurile se vor proteja cu ecrane din material transparent, care să asigure protecție igienico-sanitară atât alimentelor, cât și vânzătorilor, sau cu folie, pentru o dezinfectare mai ușoară a acestora. Dezinfectarea va viza toate suprafețele pe care sunt amplasate produsele agroalimentare destinate comercializării, inclusiv cântare, pardosele, geamuri, rafturi de depozitare, vitrine, și se va realiza cu soluții biocide, pe bază de clor sau alcool, atât dimineața și seara, cât și pe parcursul zilei;

n) toți comercianții vor fi dotați cu măști și mănuși, pe toată durata programului de lucru;

o) verificarea, în permanență, a funcționării în bune condiții a instalațiilor de apă curentă și de canalizare de la nivelul bazinelor compartimentate pentru spălarea legumelor și a fructelor, precum și din grupurile sanitare, iar în cazul apariției oricărui defectiuni să se asigure repararea imediată a instalațiilor de alimentare cu apă, de canalizare sau la obiectele sanitare existente;

p) verificarea, în permanență, a stării de curățenie din anexe și din grupurile sanitare, asigurând spălarea și dezinfecția la fiecare oră sau ori de câte ori este necesar a acestora;

q) verificarea, în permanență, a materialelor necesare igienei personale, pentru persoanele care folosesc grupurile sanitare din incinta toaletelor publice (hârtie igienică, săpun, mijloace de ștergere sau zvântare a mâinilor după spălare, substanțe dezinfectante);

r) asigurarea, în permanență, a colectării selective și evacuării zilnice a deșeurilor solide în recipiente de gunoi prevăzute cu saci din material plastic, închise etanș, care se vor spăla și dezinfecta după golire;

s) asigurarea, după finalizarea programului de funcționare, a verificării mobilierului din piață, igienizarea grupurilor sanitare prin spălare și dezinfecție, spălarea cu jet de apă sub presiune și dezinfecția incintei pieței după ce au fost efectuate procedurile de curățenie;

ș) aprovizionarea cu produse agroalimentare se va realiza, pe cât posibil, înainte de deschiderea programului de funcționare.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

